

Hermanis Paukšs

BOJĀTĀ TAČKA

(absurda viencēliens)

Darbojas:

FRĪDRIHS

LEONARDO

NIKOLAJS

SĀKUMS

ATSKAN APOKALIPTISKS SPRĀDZIENS. VERAS PRIEKŠKARS. PĀRI SKATUVEI NO LABĀS UZ KREISO PĀRSKRIEN LEONARDO. IESKANAS MŪZIKA. NO KREISĀS UZ LABO ATSKATĪDAMIES PĀRIET NIKOLAJS. NO LABĀS SKATUVES VIDŪ UZSKRIEN FRĪDRIHS.

1.SKATS

FRĪDRIHS (*KLIEDZ*).Kāpēc bufetē nav alus?!... Kāpēc bufetē nav alus?!... Kāpēc bufetē nav alus?!...

2.SKATS

LEONARDO (*IZNĀK NO KREISĀS*). Vai pateikt?

FRĪDRIHS. Nē, nevajag. (*PROM UZ LABO*)

LEONARDO. Dīvainis...

3.SKATS

NIKOLAJS (*IZNĀK NO LABĀS*). Džentlmeņi! Pasaule ir gājusi bojā!

LEONARDO. Sen bija laiks! (*PROM UZ KREISO*)

NIKOLAJS. Ko nozīmē – sen bija laiks? (*DODAMIES PAKAĻ LEONARDO*) Ko nozīmē – sen bija laiks?! Ko nozīmē – sen bija laiks?! (*IR PAZUDIS PA KREISI*)

4.SKATS

FRĪDRIHS (*IZNĀK NO LABĀS, KLIEDZ*). Kāpēc bufetē nav alus?!

5.SKATS

LEONARDO UN NIKOLAJS (*IZNĀK NO KREISĀS, KLIEDZ*). Tāpēc, ka pasaule ir gājusi bojā!

FRĪDRIHS. Patiešām?

LEONARDO. Patiešām.

NIKOLAJS. Jā, džentlmeņi – pasaule ir gājusi bojā... Godināsim tās piemiņu ar klusuma brīdi... (*VISI GODINA*) Pateicos, džentlmeņi!

LEONARDO. Sen bija laiks.

NIKOLAJS. Ko – sen bija laiks?

LEONARDO. Sen bija laiks pateikties džentlmeņiem. (*PROM PA KREISI*)

6.SKATS

NIKOLAJS. Dīvainis...

FRĪDRIHS. Patiešām dīvainis...

NIKOLAJS. Un tu ko?

FRĪDRIHS. Ko – es?

NIKOLAJS. Neesi dīvainis?

FRĪDRIHS. Visi mēs esam dīvaiņi. Bet kāpēc bufetē nav alus?

NIKOLAJS. Vai tad tev nepateica?

FRĪDRIHS. Pateica. Bet es nespēju noticēt.

NIKOLAJS. Nāksies. (*PROM PA KREISI*)

FRĪDRIHS (*KLIEDZ*). Bet kāpēc bufetē nav alus?!

7.SKATS

NIKOLAJS UN LEONARDO (*IZNĀK NO KREISĀS*). Tāpēc, ka tu esi kretīns,
kretīns, kretīns, kretīns, kretīns!... Saprati?

FRĪDRIHS. Sapratu. Visi mēs esam kretīni!

NIKOLAJS. Tikai nemēģini piepulcēties!

FRĪDRIHS. Kam?

LEONARDO. Mums.

NIKOLAJS. Jo tu neesi tāds kā mēs!

LEONARDO. Tu esi īpašs!

FRĪDRIHS. Kretīns?!

NIKOLAJS. Ne tikai!

LEONARDO. Pasaule ir gājusi bojā, bet tu uztraucies par alu!

FRĪDRIHS. Es neuztraucos. Es tikai gribu zināt!

NIKOLAJS. Bet tev taču paskaidroja!

FRĪDRIHS. Bet es taču nesapratu!

NIKOLAJS (*LEONARDO*). Dzirdi? Viņš nesaprata!

LEONARDO. Tas tāpēc, ka viņš nav tāds kā citi!

NIKOLAJS. Nu ja – viņš ir īpašs!

LEONARDO. Kā tad – viņš ir kretīns!

NIKOLAJS. Ne tikai! Viņš ir svētais! Tikai svētais var uztraukties par alu brīdī, kad
pasaule ir gājusi bojā!

FRĪDRIHS. Un kā tad tā aizgāja?

LEONARDO UN NIKOLAJS (*SASKATĀS*). Uz kurieni?

FRĪDRIHS. Nu bojā taču!

NIKOLAJS (*LEONARDO*). Ko nozīmē – “bojā taču”?

LEONARDO. Nezinu... Laikam – “bojāta tačka”!

NIKOLAJS. Bojāta tačka?

LEONARDO. Nu ja – bojāta tačka! Tu varbūt nezini, kas ir bojāta tačka?

NIKOLAJS. Nē – es zinu, kas ir bojāta tačka.

FRĪDRIHS. Un kas tad ir bojāta tačka?

NIKOLAJS. “Tačka” ir apvidus vārds. Tas nozīmē – “taciņa”. Bojāta tačka ir
taciņa, pa kuru regulāri kursē zirgi. Turklāt, nevis parasti zirgi, bet
jājamzirgi – zirgi ar jātniekiem plecos.

LEONARDO (*FRĪDRIHAM*). Tas gan ir gudrs!

FRĪDRIHS (*LEONARDO*). Nu, ja viņš ir tik gudrs, lai paskaidro, kāds sakars pasaules
bojāejai ar to, ka bufetē nav alus!

LEONARDO. Alus arī ir sula.

FRĪDRIHS. Tas neko neizskaidro.

LEONARDO. Sula arī ir alus.

FRĪDRIHS. To es saprotu vēl mazāk!

LEONARDO. Tas tāpēc, ka tu neesi tāds kā citi!

NIKOLAJS. Tas tāpēc, ka tu esi īpašs!

LEONARDO. Tas tāpēc, ka tu esi dīvainis!

NIKOLAJS. Tas tāpēc, ka tu esi kretīns!

LEONARDO. Tu dzīvē daudz sasniegsi!

NIKOLAJS. Tu kļūsi slavens un bagāts!

LEONARDO. Visi tevi cienīs un mīlēs!

NIKOLAJS. Jo tu neesi tāds kā citi!

LEONARDO. Jo tu esi kaut kas īpašs!

NIKOLAJS. Tu savādnieks esi un dīvainis!

LEONARDO. Tu idiots esi un kretīns!

FRĪDRIHS. To visu es sapratu!

LEONARDO. Un ko tad tu nesaprati?

FRĪDRIHS. Es nesapratu, kāds sakars alum ar pasaules bojāeju?!

NIKOLAJS. Tāds, ka pasaulē ietiecās kāda alu pārdzērusies cūka un tā aizgāja
bojā!

FRĪDRIHS. Pasaule vai cūka?

LEONARDO. Ko – pasaule vai cūka?

NIKOLAJS. Varbūt tu gribēji teikt – dzimtene vai nāve?

FRĪDRIHS. Nē, es gribēju zināt, kurš aizgāja bojā – pasaule vai cūka?

LEONARDO. Kad tu to gribēji zināt?

FRĪDRIHS. Pirms brīža.

NIKOLAJS. Un tagad vairs negribi?

FRĪDRIHS. Ko tad?

LEONARDO. Nu vienalga ko!

FRĪDRIHS. Nē – vienalga ko es negribu. Tas garšo pēc lētām auzām.

NIKOLAJS. Un ko tad tu gribi?

FRĪDRIHS. Es gribu alu!

LEONARDO. Alus vairs nav.

NIKOLAJS. To izdzēra tā cūka.

LEONARDO. Iزدzēra... pacēlās augstu gaisā... un tad pikēdama ietriecās pasaulē!

NIKOLAJS. Un pasaule aizgāja bojā.

FRĪDRIHS. Bet cūka?!

LEONARDO. Cūka jautri čivinādama aizlidoja.

FRĪDRIHS. Ar visu alu?

LEONARDO. Ar visu alu.

NIKOLAJS. Kas dzer alu, tas dabū galu!

LEONARDO. Tāpēc nekad vairs nedzer alu!

NIKOLAJS. It īpaši tādēļ, ka alus vairs nav...

FRĪDRIHS. Nu ja – to izdzēra tā cūka...

LEONARDO. Tas nozīmē, ka arī alus ir gājis bojā...

NIKOLAJS. Džentlmeņi – godāsim alus piemiņu ar klusuma brīdi! (*VISI GODINA*)
Pateicos, džentlmeņi!

FRĪDRIHS. Bet vai cūkas piemiņu mēs negodināsim?

NIKOLAJS. Vai tad ir zināms, ka arī cūka ir gājusi bojā?

FRĪDRIHS. Bet tu taču pats teici - kas dzer alu, tas dabū galu!

NIKOLAJS. Lai notiek, džentlmeņi – godināsim arī cūkas piemiņu ar klusuma
brīdi! (*VISI GODINA*) Pateicos, džentlmeņi!

LEONARDO. Vai tik tas bija pareizi?

NIKOLAJS. Pateikties džentlmeņiem?

LEONARDO. Nē – godināt cūkas piemiņu.

NIKOLAJS. Ko nu vairs – kas godināts, godināts... Kāpēc lai cūka būtu mazāk
godināma kā pasaule vai alus?

LEONARDO. Jo, galu galā – cūka taču ir civilizācijas dzinējspēks!

FRĪDRIHS. Cūka un alus!

LEONARDO. Alus un cūkas ribiņas...

NIKOLAJS. Žāvētas...

LEONARDO. Šmorētas...

NIKOLAJS. Žāvētas.

LEONARDO. Šmorētas!

FRĪDRIHS. Marinētas!

NIKOLAJS. Marinētas?

LEONARDO. Kāpēc marinētas?!

FRĪDRIHS. Tāpēc, ka man pie alus vislabāk garšo marinētas cūku ribiņas...

NIKOLAJS. Kāds absurds!

LEONARDO. Kādas šausmas!

NIKOLAJS. Kāda bezjēdzība!

LEONARDO. Jā – viņš patiešām nav tāds kā citi...

NIKOLAJS. Jā – viņš patiešām ir īpatnis...

LEONARDO. Dīvainis – nav vārdiem vietas...

NIKOLAJS. Kā tevi sauc, savādniek?

FRĪDRIHS. Frīdrihs. Frīdrihs Šillers.

NIKOLAJS. Prieks iepazīties. Mans vārds ir Nikolajs. Nikolajs Koperniks.

LEONARDO (*PALOKĀS*). Leonardo. Leonardo da Vinči.

FRĪDRIHS. Nu? Ko mēs visi trīs te darīsim, kad pasaule ir aizgājusi bojā?

NIKOLAJS. Štrunts par pasauli – vismaz alus un cūku ribiņas būtu saglabājušās!

LEONARDO. Jā... šmorētas...

NIKOLAJS. Nē – žāvētas!

FRĪDRIHS. Marinētas!

LEONARDO. Šmorētas!

NIKOLAJS. Žāvētas!

FRĪDRIHS. Marinētas!

LEONARDO. Šmorētas!

NIKOLAJS. Žāvētas!

FRĪDRIHS. Marinētas!

LEONARDO. Eh, ja tā cūka nebūtu izdzērusi visu alu...

NIKOLAJS. Jā – un pēc tam ietriekusies pasaulē...

FRĪDRIHS. Bet pati aizlidojusi...

LEONARDO. Jā... cik skaista tad būtu bijusi dzīve...

VISI. Eh!... Uh!... Ah!... Oh!...